

Halasi Tükör

V. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

MEGJELENIK HETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 15,- Ft

KISKUNHALAS, 1991. JANUÁR 4.

Rajtunk múlik – rendhagyó köszöntő

Kedves Halasiak! Barátaim!

Úgy illene, hogy a szokásnak megfelelően derűvel, vidámsággal köszöntsem Önöket, ígérjem meg, hogy egy gondtalan, reményteli új esztendőnek nézünk elébe.

Ha így tennék, elhinnék-e, hogy minden rendben van?

Mindenki tudja, hogy bajban vagyunk, de mintha igazán nem hinnék el még most sem. Panaszkodunk, szidjuk a kormányt és az ellenzékét, szidjuk az oroszokat és a románokat, azután szidjuk a kormányt, mert szidja az oroszokat és a románokat. Egyre kevesebb önértéssel hódolunk be a Nyugatnak, mint manná, várjuk a segítséget, csak arra nem gondolunk, hogy mi mikor vinnék a kevéske pénzünket, mondjuk Albániába?

Vállalatok, intézmények dolgozói dühöngenek, hogy a „nyakukon” maradtak a régi káder-vezetők, csak azt felejtik el, hogy ők választották újra őket. Etikátlan vezetői magatartásnál menetrendszerűen jön a hivatkozás a törvényekre és a jogállamiságra. Ritka a felelősségvállalás, mások a hibások, sok a magyarázkodás, a kishitűség, kevés az önbizalom. Ha a szemünkbe mondanak valamit, azonnal megsértődünk, bizonyítékokat követelünk, noha tudjuk, hogy igaz.

Még mindig nem hiszünk el, ha így folytatjuk, senki nem tud és nem is akar segíteni. Vigyázzunk! Már nem létezik az atyáskodó állam, akire minden felelősséget és kudarcot át lehet hárítani. Az sem igaz, hogy mindig csak másokat érhet baleset. Ha segítséget várunk Nyugattól, akkor azt is tudomásul kell vennünk, hogy először magunkkal szemben kell sokkal igényesebbnek lennünk. Meg kell tanulnunk, hogy az egyszer kimondott igen kötelez, utána semmiféle kifogásnak nincs helye. Európa tapasztalatból tudja, hogy a magyarok mindent kitűnően meg tudnak magyarázni, csak éppen nem érdekli, mint ahogyan az sem, hogy negyven évig milyen károkat okozott itt a kommunizmus.

Álljunk a saját lábunkra és vegyük komolyan magunkat. A lehetőség végre adott. Élünk az ellenőrzés és a beleszólás jogával, követeljük meg magunktól és másoktól is az eredményes munkát.

Hogyan állunk itt Halason? Attól függ, honnan nézzük. Ha szigorúan a város anyagi helyzetét tekintjük, a kormány és az önkormányzatok viszonyát azt ami a legújabb törvényekből következik, akkor katasztrófa, az eddigi módszerekkel nem kezelhető. Ha élni tudunk a magunk teremtette új lehetőségekkel, ha számíthatunk a város és a polgára kölcsönös segítségére, akkor, ha nem is könnyen, de meg tudjuk nyerni ezt a meccset.

Ma még biztosabb vagyok abban, mint 3–4 hónappal ezelőtt, hogy programunk alapállása helyes. Számítottunk a dolgok ilyen szerencsétlen alakulására (elképzelés nélküli kormányzás, vontatott törvényhozás, önkormányzat ellenes, sarcoló politika, a pártok egyensúly-vesztése, kedvezőtlen külkapcsolatok), ezért hiszem, hogy nincs más választásunk, mint függetleníteni magunkat az országos pártharcoktól, egységes önkormányzatként fellépni jogaink és önállóságunk védelmében a kormánnyal, szerveivel, a monopóliumokkal szemben. Annaira fogjuk szeretni a kormányt, amennyire az szereti az önkormányzatokat.

A hivatal eredményes működésében hozzá kell fognunk annak átszervezéséhez, nem várhatunk tovább a kereteket biztosító törvények meghozatalára. Ki kell adnunk a költségvetésünket, pedig még azt sem tudjuk, hogy a kormány mit és milyen mértékig fog finanszírozni. Hozzá kell fogni a privatizációs elképzelésekhez de nem tudjuk, hogy mit tekinthetünk tulajdonunknak és mibe van beleszólásunk. Az országos költségvetés elképesztő összeggel növelte az államigazgatási és honvédelmi kiadásokat. A kormány ezek fedezetét nyilván csakis az önkormányzatok rovására tudja előteremteni. Teljes a bizonytalanság, kormányzati elképzelések, kitörési pontok még a távolban sem látszanak. Ehhez képest kell nekünk itt mást, jobbat, újat csinálni.

Mit kell tehát tennünk?

Az első és legfontosabb: bízzunk önmagunkban, ne várjuk, hogy problémáinkat mások oldják meg, mert nem fogják. Ne nyögjünk együtt a többiekkel, mert nem igaz, hogy csak a ránk szakadó terhek elviselésére vagyunk kárhoztatva.

Ebből fakad a következő: Ha esik, nem zuhog okvetlenül. A baj ritkán akkora, mint amilyenek első pillanatban látszik. Tudom, hogy van ok a panaszra, de nem lenne jó, ha felvennénk egy ingerült panaszkodó életformát.

Nincs okunk ünnepelni, bár egy kis csendes örömet akár érezhetnénk is. Véget ért egy már sokszor elátkozott rendszer, melynek következményeit még sokáig fogjuk ugyan viselni, de az már biztos, hogy lassan gyógyulunk. Hosszadalmas lesz, talán nem is kapjuk mindig a megfelelő „kezelést”, de sajnos, a vargabetűk elkerülhetetlenek.

Amit soha nem hittünk el, az is bekövetkezett. Mára sikerült „oroszítani” magunkat. Ha nem is túlozhatjuk el ennek jelentőségét, azért az mégsem rossz, ha nem tapos az ország nyakát egy idegen, megszálló hadsereg.

Szabadok vagyunk, bár nem hiányzott a szabadsággal egyidőben – és nem annak következményeként! – ránk szakadó válság.

Éljünk megszerzett jogainkkal! Soha ne feledjük el, hogy van jogunk számonkérni, jogunk van a saját érdekeink védelméhez. Ahogyan mi a város érdekeiért dacolunk a kormánnyal, szerveivel, úgy kérem ezt Önöktől is: Csak addig bízzanak bennünk, amíg az Önök érdekeit képviseljük. Azért választották meg a képviselőket, azért van Polgármesteri Hivatal, hogy segítsenek az Önök gondjain. Egyet kérek: először mindig mondják el, hogy kívánnak Önök segíteni magukon. Ne csak segítségért jöjjenek, várjuk ötleteiket, tanácsaikat is.

Meg kell valósítani azt a közteher-viselést, amiről mindig csak beszéltek. Valóban elvárható, ha már ilyen helyzetben vagyunk, hogy „húzzon” mindenki erejéhez mérten. Akik az elmúlt rendszer haszonélvezői voltak (nemcsak a volt kommunista vezetők) úgy illenék, hogy most az áldozatokból is többet vállaljanak. Most itt az alkalom: bebizonyíthatják, hogy őket is gúzsba kötötték, ők is várták már, hogy hitet tehessenek egy valódi társadalmi szolidaritás mellett.

Bizalomért bizalmat! Mindaddig, amíg ezt el nem jászotta valaki. Legyen érvényes ez a hozzáállás egymás közötti kapcsolatunkra. Hívjuk elő azt a mindnyájunkban meglévő tulajdonságot, melytől negyven évig annyira féltünk, amit úgy neveznek: szolidaritás. Ha valami rossz ér valakit, ne essen kétségbe. Ha nem mond le saját sorsának alakításáról, egy város áll mellette. Vállaljuk felelősségünket! A dolgokat nemcsak mások rontják el. Így lesz önbecsülésünk, önbizalmunk – és rá fogunk jönni: semmi sem kilátástalan. Minden nehézségen úrrá tudunk lenni, ha akarjuk.

Sokan elmondták már, hogy a csoda, amire várunk, bennünk van. Ez a másokkal szolidáris, magában bízó, szabadságát és függetlenségét védő polgár, aki nem hajlandó hajbökölteni sem a helyi, sem országos „tekintélyek” előtt. Aki nem tűri el többé a kiskirálykodást, tudatában van saját jogainak, fontosságának és korlátainak, az általa átruházott hatalmat semmiképpen sem kezeli hitbizományként. Aki nemcsak másokkal, de saját magával szemben is igényes. Aki a savanyú beletörődés helyett a kételkedő reményt, a mankón bicéges helyett a saját lábát választja, mert soha nem mond le a választás lehetőségéről.

Tudja, hogy van értelme, sőt időnként kötelező a széllel szemben is járni a saját és mások igazának védelméért.

Keressük a hosszabb távú, most még talán újszerű és kockázatosnak tűnő megoldásokat. A világ mindenképpen változni fog, ha mi nem változunk, akkor is. Ez esetben viszont veszteségek leszünk.

Kevés az időnk, gyorsan kell magunkat nyерő pozícióba hozni. Sikerről fog. A legtöbb dolog bízalom és elhatározás kérdése.

Ehhez kívánok mindenkinek hitet, erőt, jókedvet egy, a reményeim szerint békésebb, boldogabb új esztendőben.

Tóth Zoltán polgármester

Megnyílt az új halasi termálfürdő

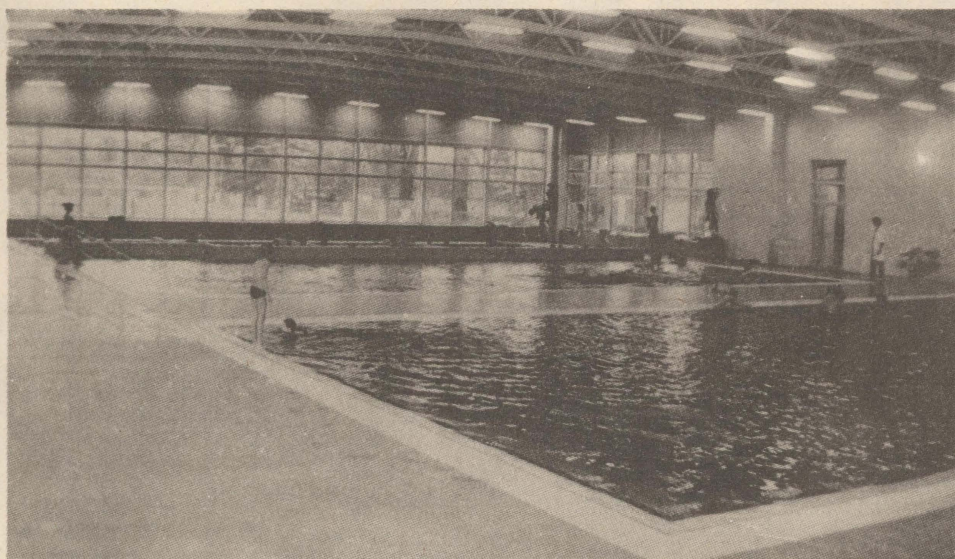
December 21-ére elkészült az új halasi termálfürdő. A tágas csarnokban szemet-gyönyörködtető látvány a három feszített tükrű fürdőmedence. A csarnok szélén pálmák, virágok, az előtérben jól felszerelt büfé, asztalok, székek. A ruhatárból nyílnak az öltözők és a hosszú folyosó, melyben hatalmas tükrök és hajszárító gépek várják a vendégeket. Minden új, minden csillog.

A műszaki átadás után megkértük **Nemere Péter** igazgatót, hogy néhány szóval ismeresse az új létesítményt.

– Ebben a fürdőben benne van – mondotta az igazgató – sok évnek a fürdőüzemeltetési s víztisztítás-technológiai tapasztalata. A technikában sok üzemeltetési alternatíva van beépítve, amelyek közül-még a legjobbat meg kell találnunk. Most a próbauzem időszakában, amely ez év végéig tart, szeretnénk megállapítani a víz optimális hőmérsékletét, a csarnok levegőjének, páratartalmának az optimális viszonyait. A próbauzemelés alatt ezért a fürdés ingyenes minden vendég számára.

– **Hogyan szabályozzák a klimatikus viszonyokat?**
– Ehhez rendelkezésre áll a padlófűtés, amely a termálvízzel történik. Ez egyben az ülepádok fűtését is jelenti az északi oldalon az ablaksor mentén. Az ablakok páramentesítése meleg levegő befúvásával történik. Ha a csarnokban nagy a meleg, vagy túl magas a páratartalom, a tetőre helyezett ventilátorokkal tisztítjuk ki a légteret.

– **Mi a három medence víz-**

Az új fürdőcsarnok.

ellátásának a módszere?

– Az ülepádokkal ellátott első medence állandóan friss gyógyvizet kap. A mellette lévő úszó-medence és az úszásoktatást szolgáló kisebb mélységű medence ugyan-csak hévízzel van töltve, de az a forgatás során lehűl.

Az előírt vízpótlás és a hőpótlás termálvízzel történik. Nyáron, amikor a víz nem hűl le eléggé, akkor hideg ivóvizet keverünk hozzá. A vízforgató egyébként az ötvenméteres szabad-medence vízforgatását is elvégzi, azért olyan tiszta állandóan a strandmedence is.

– **Milyen vízhőmérsékleteket terveznek?**

– elképzelésünk az, hogy a termálvízes, ülepádos meden-

cébe 36–38 fokban, a másik két medencébe pedig 28–30 fokban víz lesz.

– **Milyen belépődíjak lesznek?**

– A felnőtt belépő 50 forint, a 10 alkalomra szóló felnőtt bérlet pedig 400 forint lesz. Ugyanez a nyugdíjasoknak, katonáknak és diákoknak 35 forint, illetve 250 forint. Azoknak, akik munka előtt, vagy után akarnak úszni egy kicsit, két órára szóló belépőt adunk 6–8-ig, 19–21-ig 35 forintért, vagy ugyanezt bérleti 10 alkalomra 250 forintért. Ujdonságként bevezettünk egy bérlet-szerződési formát az iskolák részére. Ez arra szolgál, hogy a tornaórák keretében úszásoktatást tarthatnak nálunk az

iskolák. A téli időszakban a tornaórák közül tízet úszásoktatásra használhatnak fel. Ehhez minden diák kap egy 10 alkalomra szóló bérletjegyet. Ilyenkor a medencét mások nem használhatják, csak az igénybevevő iskola. Mi a Vízmű Vállalat autóbusszával a gyerekeket elhozzuk időre az iskolából és visszavisszük órakezdsre az iskolába. Ez személynként a 10 alkalomra egy 500 forintos bérletet jelent.

– **Milyen a termálfürdő nyitvatartása?**

– Reggel 6 órától este 9 óráig tartunk nyitva. Hétfőn szünnap, azonban ilyenkor fogadjuk főleg az iskolásokat.

Lévay Kálmán

A szívbeteg-klub egészséges dobbanásai

Lapunk kezdettől fogva figyelemmel kíséri a Szívbeteg-klub elismerésre méltó eredményeit, a súlyos betegségeket átéltek emberek egyfajta egészségvédő közösségbe való kapcsolódását. Tudósításainkban mindig az elismerés hangján szoltunk a klubról és **dr. Hajdu László** főorvos, klubvezető lelkes munkájáról, akinek ötlete alapján jött létre e közösség. Jömagam is tudtam, hiszen tapasztaltam, hogy a betegek általában nem jellemző jó hangulatban tartják foglalkozásaikat. Am ami a klub mostani évzáró bankettjén történt, az mégis meglepett. Az infarktusokon, súlyos szívritmuseteken átesett betegek **Ábrahám János** vezetésével zenekart alakítottak, és olyan lelkesedéssel húzták, hogy még a szívbillentyűvel műtött, szívritmus-szabályozóval ellátott kisszállási **Dobó András** is táncra perdült. Tánc, nóta, tréfa, jókedv...

A mindenki számára felejthetetlen este a KAG Farmer Leányvállalata jóvoltából valósulhatott meg. A farmeresek látták ugyanis vendégül az immár 90 főt számláló klub tagjait. A figyelmes vendéglátók, élükön **Ferenczi Imre** igazgatóval, hangulatos környezetben, szépen terített asztaloknál egy nagyszerű vacsorával kedveskedtek a klubtagoknak.

A klub éves tevékenységét dr.

Hajdu László főorvos foglalta össze. Többi között elmondta, hogy mozgalmas, eseménydús évet hagytak maguk mögött. Sok gyalogtúrával egybekötött kirándulást szerveztek. Így például eljutottak Pécsre (múzeum látogatás, hangverseny, a Dzsámiba), Majsára (vadászpark, strand), Bajára (sétahajózás a Dunán), Kecskemétre (színházlátogatás: Mosoly ország) és a környéken is (Pirtó, Kunfehértó) remek túrákat tettek.

– Ezeknek az embereknek talán az összes kikapcsolódási lehetőséget ezek a foglalkozások jelentik – summázta a főorvos. – A betegség, mint folyamat több fázisból áll, de az egyik legfontosabb: visszatérés az életbe. Mi, ebben a pénzügyi világban, valamit tudunk tenni azért, hogy a súlyos krízisek átéltek emberek ne érezzék magukat feleslegesnek.

Hazafele menet azon tűnődtem, mikor érjük meg, hogy egy ilyen klubot felkaroljon a társadalom? Ne pedig holmi „könyöradományokra” kelljen támaszkodniuk, vagy az amúgy is sorscsapott emberekől tagdíjat szedni.

Tudom, ez nem megy egyik napról a másikra, de addig is figyeljünk erre a jó kezdeményezésre. Ne engedjük, hogy a halasi csodát a pénztelenség vige zátonyra.

Ferencz János

A tavalyi évben sok volt a döccenő. Elakadásaink ellenére a kilátásaink – főként a túloldaltól – rendkívül kedvezővé váltak.

Olyannyira, hogy még az ideiglenes köztársasági elnököt is kíváncsivá tették és ellátogatott városunkba.

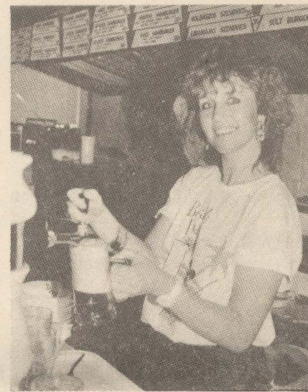
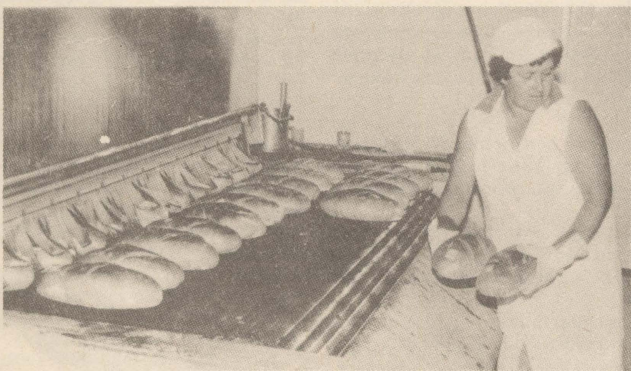
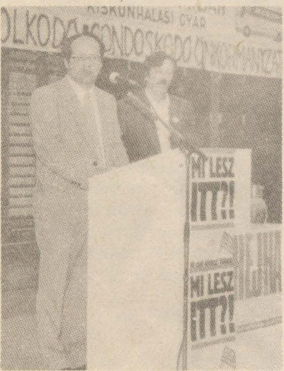
○
Mi lesz itt?! – zengett mindenütt.

○
Hát mi baj lenne?
Amíg az új kenyérgyártól ropogós vekni kerül az asztalra.

Így láttam az 1990-es esztendőt

Láthatta, hogy biztos lábakon állunk.

○
És lendületesen haladunk a rózsaszín jövőbe.

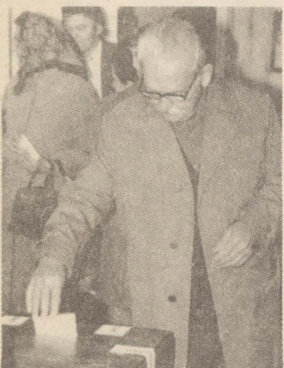

Az ÁFESZ gyorsbűféjében frissen csapolt sör a kriglibe.

No meg a Szergej is az utolsó szolgálatot adja – itt.

1990. a meglepetések éve volt. Új formák tűntek fel a halasi szüreten.

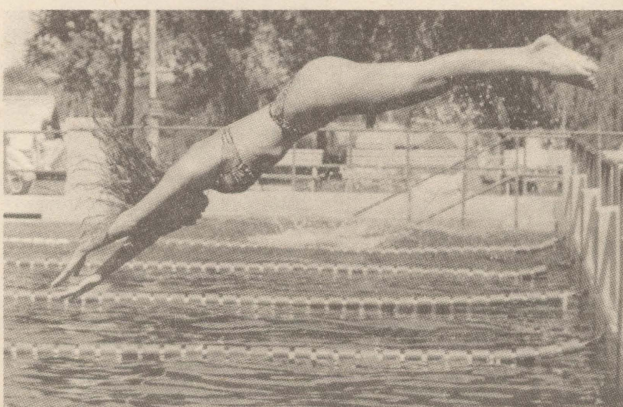
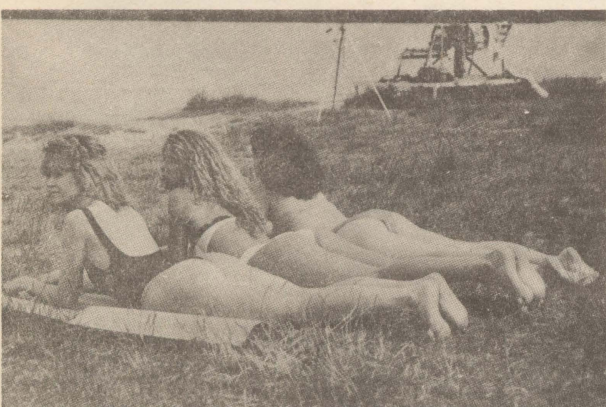
Többek között választottunk egy 27 tagú önkormányzati képviselőtestületet. 1990. a választások éve volt.

Kép és szöveg: Ferincz János

A Sóstón is volt miben gyönyörködni.

Mindenek után csak megfontoltan ugorjunk a jövőbe.

Már csak miattuk is!

A II. VILÁGHÁBORÚ KISKUNHALASI ÁLDOZATAINAK NÉVSORA

Ambrus Lajos, Andreánszky Zoltán, Andóczy Balogh József, Ancsa-Molnár Géza, Albrecht István, Olvas-hatatlan előnév Alekszandor Antonov.

Ábrachám Balázs, Ábrahám Sándor, Dr. Ádám Dezső, Ádám Mátyás, Adler Ignác, Ágoston Károlyné, Árvai János.

Babenyecz Cs. Ferenc, Babenyecz László, Babenyecz Kálmán, Babó Imre, Babós József, Bacsó Sándor, Bajnai Mihályné szül. Kovács Jolán, Bakos Béla, Bakos János, Bakos József, Balla István, Balázs István, Dr. Balázs József, Dr. Balogh István, Balogh János, Balogh Kálmán, Banga József, Banga Lajos, ifj. Banga Sándor, Bankós István, Baranyi József, Baranyi József, Barát Géza, Barta András, Barta Matild, Barth Zoltán, Bata József, Bálint Antal, Bálint Ferenc, Bán György, Bánóczy Gyula, Bánkovics János, Bánóczy István Lajos, Bánóczy Mihály, Báth János, Bárány István, Beck Bandi, Beck Gyuláné, Becze Károly, Becze Sándor, Becskey Sándor, Beke Pál, Benedik Mátyás Béla, Benke M. József, Benkovszky József, Benkovszky Józsefné sz. Sztopanovai Anna, Berger Andor, Berger Andorné, Berger Ignácné, Berger Izabella, Berger Lacika, Berger Lajos, Bergl Albertné, Bergl István, Bergl Mórné, Bédi Imre, Bédi Sándor, Bérczes Imre, Blaumenthal Áronné, Bleier Mór, Bleier Mórné, Bodicsi Sándor, Boglár Károly, Bohann Hiss, Bor László, Bóra Balázs, Borbás József, Borbás Lajos, Borguly Mária, Borsos János, Borsos Tibor, Bögyös István, Börcsök Ernő, Brach Ezékiel, Braun József, Brauer István, Brauer Sándor, Brauer Sándorné, Brecka Benő, Breiner Miklós, Breier Miklós, Bruzsák Ferenc, Bucsi Gábor, Bucsi Gábor, Bugyi Ferenc, Bujdár Ferenc, Bus Sándor, Bus Jánosné sz. Gottlieb Eszter, Buzás Pál, Buza Sándor, Buzás Pál, Büchler Antal.

Csabankó Kálmán, Csauth Ádám, Csatári Sándor, Csák István, id. Csányi Iván, Császár Antal, Császár János, Császár József, Csefregi Benő Imre, Cseh János, Cseri Károly, Cseri László, Cserkő Illés, Cserkő József, Cserkő József, Csik Lajos, Csik Lajos, Csizma Antal, Csizmadia János, Csoka Vilmos, Csomor József Antal, Csontos Sándor József, Csorba András, Csorba Miklós, Csorba Miklós Károly, Csóri Sándor, Csörgös Ferenc, Csörgös Ferenc, Csucs Imre, Csucs István, Csuka János.

Czékus János, Czékus Mihály, Cziboly András, Czibolya László, Czinege Péter István, Czukor Regina, Czunterstein Endre.

Daczi Károly, Dancs Pál, Darányi Benőné Papp Emília, Darányi Imre, Darányi József, Darányi Sándor, David Imre, Delila Benő József, Dautsch István, Dénes István, Dénes Pál, Diamant Samuné, Dicső Lajos, Dobora József, Dobó Benő, Dohonyi Ferenc, Dózsá Dezső Zoltán, Dózsá Mór, Dömötör Sándor, Dudás Mihály, Dvorszki Béla.

Eidmann József, Eke György, Elek János, Elekes János, Elő Balázs, Engel Jakabné, Engel Lacika, Engel Tivadarné, Erdélyi János, Erdős Elek, Erdős Elekné, Erdős Tibor, Éliás János.

Faddi Imréné sz. Ocskó Eszter, Faddi István, Faddi Máté, Fajsi Lajos, Faldum Józsefné sz. Arnold Veronika, Fankár Péter, Farkas István, Farkas Dezső, Farkas Dezső, Farkas Kálmán, ifj. Farkas Kálmán, Farkas Mihály, Farkas Mihály, Farkas Mihály, Fábán István, Fábán Mihály, Fábán Sándor, Fehér István, Fejes József, Fekete József, özv. Fekete Lajosné, Fehérvári József, Felter Géza, Ferró Margit, Feror Margit, Fetter Mária, Figura István, Figura Lajos, Figura Pál, Fisch Ágika, Fisch Endre, Fisch Salamon, Fisch Salomonné, Fischer Sándor, Fleisch Samu, Fodor Dezső, Fodor Dezsőné, Fodor Józsefné, Fodor Lajos, Fodor Sándor, Fodor Zsuzsa, Fonyódy Gyula, Forgó János, Forgács László, Forgó Lajos, Földvári Károly, Dr. Frankl Áron, Frankl Áronné sz. Hollender Borbála, Frankl Ida, Frankman Péter, Fried Benő, Fried Dániel, Fried Dánielné, Fried Pistike, Fried Lacika, Fried Salamon, Frommer Illés, Frommer Illés, Frommer Samu, Frommer Samuné, Futó István, Fürtő Géza, Fuchs Etelka, Fuchs Mátyás, Fülöp Lukács.

Gaal Rezső, Garas Pál, Garas Péter Pál, Gazdag Elek, Gál Károly Balázs, Gál Lajos, Gál Mihály, Gárgyán Antal, Gárgyán Imre, Gáspár Bertalan, Gáspár János, Geller István, Gera József, Gerner Ferencné sz. Basiszta Margit, Gesmai Kálmán, Gémesi Géza, Glüch Judáné, Glück Rózi, Glückner Sándor, Glückner Sándorné sz. Henduska Erzsébet, Goldstein Dezső, Goldstein Henrik, Goldstein Jenő, Gorácz István, Góth Ottóné, Gömböcz Imre, Gömböcz János, Götz Imre, Götz Imre, Götz Ottoné Szentmiklósi Erzsébet, Götz Sándor, Gömöri Dezső, Gömöri Dezsőné, Gömöri Lili, Gömöri Mária, Grosz Adolf, Grosz Adolfné, Grosz Antal, Grosz Béla, Dr. Grosz Dénes, Dr. Grosz József, Grosz László, Grosz Miklósné, Dr. Grosz Mór, Grosz Pál, Grosz Henrik, Grosz Simonné, Grünwald Ernő, Grünwald Ernőné, Grünwald Ernőné, Grünwald Emil, Grünwald Gyula, Grünwald Jenő, Grünwald Márton, Grünwald Simon, Guruly Ferencné, Gusztos László, Gusztos László, Gusztos László, Guttman Imre, Guttman István, Guttman Márta, Dr. Guttman Sándor, Guzsvenc Péter, Grünwald Vilma, Grünwald Vilmosné.

Gyarmati Erzsébet, Gyenizse Antal, Gyenizse Imre, Gyenizse Lajos, Gyenizse László, Gyenizse Sándor, Gyevi Antal, Győrfi Ferenc.

Hajdenár József, Hajovszky Lajos, Hajovszky Lajos, Halász Gyula, Halász Lajos, Harkai Lajos, Harnóczy Károly, Hartai István, Dr. Halász Darabos György, Hauschka József, Heisler Samuné, Helinger János, Hegedűs Sándor, Hegyi Benő, Hellinger Mátyás, Herédi Szabó Ferenc, Herich Ferenc, Hirs Jónás, Herskovics Ágnes, Hermann Ferenc, Hermán Ferenc, Hetényi Ernő, Hinger Gyula, Dr. Hirschler Elek, Hoffmann Károly, Hofmeister Géza, Hofmeister Gézáné, özv. Hollender Adolfné sz. Weisz Hermina, Hollender Gyula, Dr. Hollender János, Horgosi László, Horti József, Horti János, ifj. Horti József, Horváth Ferencné

Halottainknak méltó emléket kívánunk állítani Kiskunhalason a Hősök terén.

Az elmúlt évek során több mint ezer odaveszett személy nevét ismertük meg, az akkori közigazgatási területről, nevezetesen: Kiskunhalas, Kunfehértó, Balotaszállás, Harkakötöny, Bodoglár, Pirtó, Imrehegy.

A névsort pontosítás végett közreadjuk. Aki az emlékmű megvalósítását támogatni kívánja, a Szilády Á. u. 4-ben (Pf.: 189 – Telefon: 77/21-852) befizetési csekken megteheti. (Számlaszám: OKHB 256-88889 256-0024. Városvédő Egyesület.)

A névsor teljesebbé tétele érdekében kérjük, hogy közöljék az adatait, akik nem szerepelnek a kimutatásban a Halasi Tükör szerkesztőségében, Rácz-Fodor Mihály Városvédő Egyesület elnökénél (DÉ-MÁSZ), vagy Vass Lajos adatgyűjtőnél (Viola utca 2.).

Tóth Zoltán
polgármester

Vass Lajos
adatgyűjtő

Rácz-Fodor Mihály
Városvédő Egyesület

sz. Dömötör Erzsébet, Horváth Gyula, Horváth Gyuláné, Horváth Imre, Horváth János István, Horváth János, Horváth József, Horváth József, Horváth József, Horváth Mór, Horváth Mór, Horváth Mór, Horváth Pál, Horváth Péter Pál, Horváth Pál, Horváth Pál Lajos, Horváth Sándor, Hugyák Dezső, Hugyecz Ferenc, Huszár Ella, Huszár Henrik, Huszár Margit, Huth Lőrinc.

Imgrund Pál, Ivity Mátyás. Jakab István, Jakab Antal, id. Jakab Sándor, ifj. Jakab Sándor, legifjabb Jakab Sándor, Jakela István, Janó Ferenc, Jámor Dezső, Jámor Márton, Jójárt Simon, Józsa Gábor, József Márkus, Jozsvai Béla, Juhász Lajos, Jung József.

Kabács Andrásné Schünlein Ilona, Kajdi Ferenc, Kalló Mihály, Dr. Kallós Ernő, Kallós Ferenc, Kanalas Mihály, Kardos Imre, Kardos Illés, Dr. Kardos Jakabné, Kardos Sándor, Kardos Sándor, Karip Imre, Kaszap Lajos, Kaszap László, Kasznavölgyi János, Katanics Vendel, Katona Gyula, Katz Henrik, Katz Márta, Katz Simon, Kazinczi Imre, Kántor Károly, Kántor Lajos, Kecskés Sándor, Kelemen György, Kelemen Lajos, Kellner Aranka, Kellner Ottilia, Keresztes Imre, Keresztury Benő, Keresztury István, Keresztury Lajos, Keresztury Péter, Kertész Farkas Imre, Kinsztler Sándor, Király Benő, Király Gy. Benő, Király Mihály, Király Mihály, Király Sándor, Király Sándor, B. Kiss Benő, Kiss Czankó Imre, Kiss Károly, Kiss Sándor, Kiss Mátyás, Kis Mihály, Kiss Faragó Károly, Knetik Jenő, Kránicz János, Kóczán Kornél, Koczor Ferenc, Kocsis Ferenc, Kocsis János, Kocsi Sándor, Koczor Ferenc, Kódé Ferenc, Kohn Ferenc, Kohn Ferencné, Kohn Flórián, özv. Konh Flóriánné sz. Bleier Amália, Kohn Sándor, Kohn Sebestyén, Kollár János, Kollár Károly, Kollár Pál, Kolompár János, Kolompár Lajos, Kolozsvári Imre, Kolozsvári Kiss László, Koltai Anikó, Koltai Ernő, Koltai György, Komáromi József, Komlós Imre, Komlós Lajos, Komlós Mihály, Kormányos János, Kónya Vince, Kordás János, Korsós Antal, Kószó Károly, Koszter Ádám, Kovács B. Adorján László, Kovács Balázs, Sz. Kovács Béla, Kovács József, Kovács Kálmán, Kovács Lipót, Kovács Cz. László, Kovács M. Zoltán, Kovács Sándor, Kovács Voder Imre, Kovács Zoltán, Kozma Mária, Kökényesdi Pap Bata, Kóházi Imre, Königsberg József, Königsberg Károly, Königsberg Károlyné,

Kopányi Kálmán, Kőrösi Pál, Krammer József, Krausz József, Krausz Józsefné sz. Szekulesz Ilona, Krausz György, Krausz Simon, Krausz Simonné, Kránitz János, Köszegi Lajos, Kucséra János, Kudlimann József, Kulcsár Imre, Kun István, Kurgis József, Kurucsa János, Kuti Juliska, Kuti Samu, Kuti Samuné.

Lajkó Dezső, Lajkó Dezső, Lajkó István, Lajtai János, Lak Benő, Lakos Károly, Lakos Pál, Langermann Ferenc, Lakatos Imre, Lakos Károly, Langermann József, Langermann Józsefné, Langermann Juliska, Langermann Zsigmond, Laufer Éva, Laufer Henrik, Laufer Henrikné, László Ferenc, László Gábor, László István, Lászlófy Iván, Lázár István, Lebovits Edit, Lebovits Ernő, Lebovits Imre, Lebovics Izraelné, Lebovics Jenő, Lebovits Vilmos, Lehocz István, Lengyel János, Lengyel József, Lengyel József, Léder István, Lipák Mihály, Lóránt Tibor, Losnitz Sándorné, Lovasi Bernát, Lovasi Bernátné, Lovasi Béla, Lovasi Sári, Lovási János, Löbl Adolf, id. Löbl Béla, ifj. Löbl Béla, Löbl Sándorné, Lőkös József, Lőrincz József, Löwinger Árminné, Löwinger Ernő, Löwinger Éva, Lusztig Lajos, Lüki Nagy Balázs.

Madácsi Ilonka, Magosi Istvánné sz. Sipos Mária, Magyar József, Magyar László, Matkó László, Majoros Jánosné sz. Novotny Mária, Makai Antal, Makai László, Makra Istvánné sz. Vajda Mária, Marka Antal, Markó Antal, Maling Gyula, Maróti Gergely, Maróti Pál, Maruzsa Erzsébet, Maruzsa Imre, Maruzsa Sándor, Mátyó István, Márkus János, Mátyási János, Mayer Józsefné, Máyer Károly, Mayar Károly, Mayer Károly, Mátyási János, Mátyó István, Mécsei Miklós, Meggyes Sándor, Menczer György, Menczer László, Meskő Károly, Mesterházi Ámbros, Meszsi László, Mészáros Imre, Mészáros István, Mészáros Lajos, Mészáros Sándor, Mig G. Kálmán, Miklós Ferenc, Mikor István, Miksi István, Milojev Demeter, Modok Benő, Modok Ferenc, Modok Sándor, Mojsér Józsefné sz. Varga Anna, Mojsér Józsefné, Molnár József, Molnár Károly, Molnár László, Morvai Piroška, Molnár Pál, Mostoha János, Mucsi Sándor, Nagy Erzsébet, Nagy-Czirok Imre, Nagy István, Nagy-Felszegi Lajos, Nagy János, Nagy József, Nagy Lajos, Nagy Lászlóné sz. Tamás Mária, Nagy István, Nagy Cz. Balászné, Nagy Károly, Nagy Pál, Nagy L. Balázs, Nagy-

ajtai Mihály, Nagy Czirok Benő, Nagypáti György, Nagy B. István, Nagypál Ferenc, Nánai Zoltán, Nemcsók Péter, Nemes János, Neumark Benőné, Neumark Gizike, Neumark Jucika, Neumark Ida, Neumark Jakab, Neumark Jakabné, Neuwirth Antal, Neuwirth József, Németh Lajos, Németh Zsigmondné.

Oláh Lajos, Oláh Tibor, Olmosi Józsefné, Opóczy Imre, Opóczy Sándor, Orbán Dénes, Orbán József.

Ökördi István, Örhegy Géza. Pajor István, Pajzs Andriška, Pakai Lajos, Pakai (Pataki) Lajos, Palatinusz Lajos, Pap Andor, Pap Antal, Papp Antal, Pap Béla, Papp István, Papp Sándor, Papp Zsófia, Papkó János, Paprika Balázs, Paprika Gyula, Paprika Lajos, Paprika Paska Péter, Paprika Sándor, Paprika Sándor, Pataki Ferenc, Pataki Károly, Patai László, Pataky Károly, Paska István, Patkó János, Páldy Géza, Pálfi Szilveszter, Pálkás Istvánné sz. Vacsur Katalin, Pálkás Istvánné, Peics Antal, Pető Jenő, Petróczi János, Petrovics Sándor, Péri Andor, Péter Kálmán, Pintér Károly, Pintér Károly, Pleszkán János, Podhorczki József, Politzer Artur, Pollák István, Pollák István, Politzer Jenő, Politzer Jenőné, Pollák Emil, Pollák Emilné, Pollák Lili, Polyák József, Polyák Józsefné sz. Kökényesi Pap Berta, özv. Pomázi Lászlóné sz. Mayer Etelka, Pongrácz Sándor, Ponyeck János, Popkó János, Pócze Zsigmond, Práger Mór, Práger Rózsa, Pusztai László, Pusztai László, Rabatin István, Raboványi István, Rajna Péter, Rácz Fodor László, Rácz József, Rácz József, Rajna Péter, Rapcsányi István, Raumann Miksáné, Rátóti Vendel, Reinhold Miklós, Rékasi Lajos, Rékasi Lajos, Rékasi Károly, Rékasi Károly Imre, Rerich Ferenc, Répa Mihály, Répási Józsefné sz. Izsáki Margit Etelka, Dr. Rigó Béla, Ritter Sándor, Rokolya Antal, ifj. Rokolya Balázs, Rokolya Balázs József, Rokolya Benő, Rokolya Károly Ignác, Rosenberg Benő, Rosenberg József, Rosenberg László, Rosenberg Piroška, Rósenberg Pepi, Rosenberg Salamon, Rosenfeld Bernátné, özv. Rosenfeld Jakabné sz. Strommer Róza, Rosenfeld Jenőné, Dr. Rosenfeld Pál, Róth Albert, Rubovits, Rózsa István, Rubovics Béláné, Ruzs Árpád, Ruzs Árpád Béláné, Rozsnyai Ferenc.

Sándor Benő, Sági Mihály, Sárközi Sándor, Seidler Miksáné, Seidler Vera, Singer Imre, Simon Béláné, Sokorai Benőné, Schal (Somogyvári) Imre, Scher László, Schneider Gyula, Schneider István, Schneider Márton, Schön József, ifj. Schön Vilmos, Schön Vilmosné, Schön Zsuzsa, id. Schön Sándorné, id. Schön Sándor, V. Sepsy Pál, Simon Béláné sz. Farkas Anna, Somogyi Pál, Sonkoly Antal, Sütőri Balázs, özv. Stein Salomonné, Stern László, ifj. Schön Sándor, Schönfeld Izidorné, Schönfeld János, Schönheim Béla, Schönheim László, Schwarcz Ignác, Schwarcz Lidia, Schwarcz Károly, Schwarcz László, Schwarcz Anikó, Schwarcz Ottó, Schwarcz Rózi, Schwarcz Sándor, Schwarcz Viktorné, Schütz Jenő, Schütz Jenőné, Schweibger Ignácné, Simon Antal, Spitz József, Spitzer Adolfné, Somos András, Somogyvári Imre, Sós András, Sörös József, Surján József, Sütő László, Stein

metz Anna, Stern Salomonné, Steinmetz Gabriella, Steinmetz Jenő, Steinmetz Sándorné, Stern Ignácné, Stern Ignácné, Stern József, Stern László, Stroh Ernő, Stroh Ernő, özv. Stroh Vilmosné sz. Lövin Ida, Sutka Péter János, Süle István, Sütő József, Sütő László, Schütz Jenő.

Szabadi Ferenc, Szalma Péter, Dr. Szabó Fülöp, Szabó Fülöpné, Szabó Imre, Szabó János, ifj. Szabó Károly, Szabó K. Lajos, Szabó Kocsis Imre, Szabó Vilmos, Szajki Ernő, Szakács Ferenc, Szakács Ferencné, Szakacsán Kálmán, Szalai Gábor, Szanyi Mária, Szatmári Sándor, Szekeres Elek, Szekeres Sándor, Szente István, Szekulesz Éva, id. Szekulesz József, id. Szekulesz József, Szekulesz Józsefné, ifj. Szekulesz József, Szekulesz Péter, Szekulesz Hermann, Szendrőy József, Szerdahelyi Baros Tibor, Szilágyi András, Szilágyi Dezső, Szili István, Szilágyi Frigyes, Szilágyi József, Szakacsán Kálmán, Szlobonyi Lajos, Szurok Benjamin, Szurok József, Szurok Péter, Szűcs István.

Takács József, Takács Lőrinc, Tanács József, Takács Lőrinc, Tallér Flórián, Tallér Gyula, Tallér Jenő, Tallér Kálmán, Tallér Lajos, Tallér Sándor, Tar Antal, Tarnavölgyi Róbert Ferenc, Dr. Tauber Mór Miklós, Tegzes Balázs, Tegzes Sándor, Ternyák Géza, Ternyák Lajos, Tihor Gyula, Tiszai Károly, Tóth András, Tóth József, Tóth Mihály, Tóth András, Tóth Sándor, B. Tóth Ferenc, Tóth V. Sándor, Tölgyesi Dezső, Tölgyesi József, Tihor Gyula, Trautmann Péter, Tóbiás Sándor, Tóth Mihály, Tóth Ferenc, Tóth István, Tóth József Kálmán, Tóth Sándor, Tóth V. Sándor, Török Antalné sz. Tretyánszki Erzsébet, Török Imre, Tumó Imre, Tüske István.

Unoka Sándor, Ungor Sándor, Undi Dezső Lajos, Ungár Lajos, Urbán László, Urí János, Uricska Ferenc.

Vancsur Katalin, Valcskov Sándor, Valjev Iván Mihályovics, Valkai Sándorné sz. Farkas Franciska, Varga Gábor, Varga Ferenc, Varga Lajos, Vas Ferenc István, Vácz Ferenc, Ván Benő, Ván Benő, Vecsernyés József, Vekeli Balázs, Vértessy Vilmos, Vincze Sándor, Viszmeg Antal, Viszmeg Lajos, Viszmeg Sándor, Vőneki Ferenc, Vőneki Pál, Vörös T. Imre, Vörös Sándor, Vörös Sándor, Waldemars Klass, Vraszlaj György, Vraszlai Károly, Vraszlai György.

Weisz Adél, Weisz Dénes, Weisz Dénesné, ifj. Weisz Ignác, Weisz Sándor, Weis Vilmos, Weis Vilmosné, Wenrach István, Weinberger Aladár, Wenrauch István, Weber Antalné sz. Liptai Erzsébet, Wilhelm Hartung, Winter Károly, Winter László, Wohrich Mihályné, Wolf Géza, Wolf Sándor.

Zádori Géza, Zelker Simonné, Zemkő Sándor, Zemkő Lajos, Zilah István, Zombori Imre, Zseni Benő.

Továbbá ismeretlen 86 személy, akik a korabeli feljegyzésekben így találhatók: 86 fő, melyből 8 német, 27 orosz.

Helytörténet

Nagy Kálozi Sándor

a halasi tömegsport megteremtője

Ősei 1760. körül vándoroltak be Halasra a Fejér mezei Káloz községből, mint egyszerű földművesek. Közülük nem egy redemptus-gazda lányát vette feleségül. Ezek leszármazói a „gazdag Káloziak”. A többiekől ered a Káloziak „szegény ága”, így Kálozi Sándor is, aki női ágon – a halasi Paprika család révén – atyafiságban állt Markovits Máriával, a halasi csipke megteremtőjével is. Egyik leánya: Esztergominé Nagy Kálozi Lili több szép halasi csipke tervezője.

Nagy Kálozi Sándor Halason született 1887. december 19-én a „253.” számú házban. Ez a nádfődeles ház ma is megvan, Vitéz u. 5. szám alatt. A halasi kórházban érte utol a halál – élete, munkássága virágkorában – 1930. augusztus 3-án.

Édesapja kisiparos cipésmester volt. Korán elhalt. A – kilenc közül – hat felnőtt kort megért gyermeket édesanyjuk nevelte fel, a két keze munkájával. Második gyermekként Nagy Kálozi Sándor született.

A gimnáziumot Halason végezte. Lyceum volt még a neve, amikor 1899-ben elkezdte. Az iskola fenntartója a református egyház lelkészének Szilády Áronnak a javaslatára, a törekvő diákot folyamatosan tandíjmentességben, ösztön- és segélydíjakban részesítette, hogy zavartalanul végezhesse tanulmányait.

A tornatanári oklevelet 1909-ben nyerte el. Ugyancsak Szilády Áron javaslatára, a ref. egyház tanácsa a reformátushoz, előbb 1909-ben ideiglenesen, majd 1911-ben véglegesen rendes tornatanárrá választotta, mely állását haláláig teljes odaadással, közmegelegedésre töltötte be.

Hivatásának érezte és életcélja volt: Halason a modern sportélet megteremtése, megkedveltetése és felvirágztatása – a legszélesebb társadalmi néprétegekre kiterjedően.

Megalapítója a „Kiskunhalasi Atlétikai Club”-nak, melynek kezdetben kiváló futball-játékosa is. A később szervezett „Ifjúsági Testedző Egyesület”-ben az atlétikai és szertorna csoport vezetője. Vívó-tanfolyamokat és vívó-versenyeket szervezett. Megteremtője az évenkénti, október 6-i aradi vértanúk emlékére rendezett kegyeleti stafétának. Segítője, előmozdítója a városban minden sport megmozdulásnak.

Szívéhez azonban legközelebb állt a gimnázium: annak általa rajongásig szeretett diáksága! Ennél nagyobb csak az a szeretet lehetett, amellyel diákjai – kivétel nélkül – szerették, tisztelték! Megható az a szeretettel és tisztelettel teljes visszaemlékezés, ahogyan – 50 év elmúltával is – volt tanítványai és nevelői, a még élő öregdiákok emlegetik: ahogyan az egyre ritkuló találkozóik alkalmával elhelyezik sírján haláljuk virágait.

A gimnáziumban meghonosította – a vezetése melletti – heti játékdélutánokat. Dísztornákat tanított be. Ezeket bemutatva gyönyörködött a szülők, de a város közönségét is. Éppen úgy, mint a hagyományos évvégi torna-vizsgákkal. Megszervezte a becsületre, jellemességre, emberiségre nevelő cserkészteket. Létrehozta a gimnázium önálló Sport Kör-ét is. A sport-rendezvények jóvödelmével lehetővé vált a sport-eszközök pótlása, gyarapítása. Nevéhez fűződik a tornaterem fűthető tétele, éppen úgy, mint a gimnázium udvarának futópályává stb. célokra való kiépítése, tornaszerekkel való berendezése.

Tanítványai az iskolán belüli vagy a középiskolák egymásközi versenyein elért eredményeikkel – melyek messze felülmúlták az országos átlagot! – halálták meg fáradozásait. Nem kevés öregdiák emlegeti, hogy tornatanárának köszönheti késői egészségét, mert belé nevelte a sport és a természet szeretetét.

Tömegsport volt az életcélja. Tanítványai közül azonban érték el kimagasló eredményeket is. Nevezetesebbek:

Bácsalmási (Skribanek) Antal a súlylökés főiskolai világbajnoka Rómában (1927), ugyanabban ezüstérmes Párizsban (1928), Komlós István a diszkoszvetés főiskolai világbajnoka Párizsban (1928)

Bácsalmási (Skribanek) Péter: a hármassugrás, magasugrás, a tízpróba többszörös magyar csúcstartója, olimpikon (1932, 1936) olimpiai szövetségi kapitány (1948, 1952, 1956) a budapesti Testnevelési Főiskola tanszékvezető tanára, majd helyettes igazgatója, a sportérem aranyfokozatának tulajdonosa, sport-szakkurkák szerzője.

Schiffert Pál a súlylökés, diszkoszvetés, Kalló János a súlylökés, Bácsalmási (Skribanek) Mihály a gerelyvetés, súlylökés, diszkoszvetés bajnoka, stb.

Nagy Kálozi Sándor lelkes, fáradságot nem ismerő szervező munkájának az eredménye – Stepanek Ernőnek, a gimnázium kiváló festőművész-rajztanárának remek terve szerint megvalósított, a gimnázium előcsarnokában látható – az I. világháborúban hősi halált halt volt diákok emléktáblája.

Ugyancsak az ő szervező tehetségének az eredménye a Halasi Öregdiákok Szövetségének a létrejötte 1928-ban, melynek haláláig ügyvezető elnöke volt.

A közélet munkájából se vonta ki magát. Ott találjuk a gimnáziumot fenntartó ref. egyház vezetőségében épp úgy, mint a város képviselőtestületének, annak szakosztályainak munkájában.

De ott találjuk az 1919-es Városi Tanácsban is, mint választott tagot. Ugyanakkor – egy ideig – ő volt a helyi két forradalmi törvényszék egyikének elnöke. Mellette működött, mint vádbiztos Dr. Paprika Antal. A proletárdiktatúra bukása után minden tanárt, így Nagy Kálozi Sándort is, igazolás alá vonták, de minden nehézség nélkül igazolták. Bizonyossága ez annak, hogy tisztét mennyire ember-séges módon töltötte be.

Dr. Dobó Menyhért orvos, a gimnázium nyug. tanára, a helyi Szociáldemokrata Párt első, volt elnöke leányával 1914. augusztusában – az I. világháború kitörését követően – kötött házasságot. A tanároknak általában kijáró katonai felmentés lehetőségét, nem vette igénybe. Önként jelentkezett katonának. 1915. január 15-től 1918. november 8-ig teljesített frontszolgálatot a hercegovinai, majd az olasz fronton a Doberdón. 24 hónapot az első arcvonalban töltött. Megsebesült. Szívbetegséggel érkezett haza. Ez is közrehatott korai halálánál. Mint főhadnagy szerelt le.

Váratlan halála városszerzte nagy részvétet keltett. „...vele kidúlt egy puritán jellemű, kitűnő szervező képességű, nagy agilitású, minden jóért, szépért lelkesülő fiatalember... Odaadó, buzgó, soha nem fáradó munkájával, az addig elhanyagolt testnevelést modern alapokon kifejlesztette, s iskolánk az ország egyik legjobb testnevelést nyújtó intézménye lett, s mindenütt elismeréssel adózott a kitűnő tornatanárnak... A növendékek mindegyikével szemben a legodaadóbb szeretettel tanúsító tanár iparkodott az ifjúságot lelkiükben is erősíteni és a gyermekekből sziklászilárd, egyenes jellemű, talpig becsületes embereket nevelni, olyanokat, mint ő volt... Katonái rajongásig szerették, mert igazságos volt, s velük együtt küzdött, szenvedett, köztük és velük élt mindig.” Így ír Nagy Kálozi Sándorról, halálakor a helyi sajtó. Temetéséről pedig ezeket írja – itt röviden összefoglalva:

„... őszinte szívű gyász kísérte el utolsó útjára... egy igaz és jó embert kellett temetőbe kísérni... A jó emberek, önzetlen élők, ismét csökkentek egygyel, Nagy Kálozi Sándorral.”

„Nagy meghatottsággal és zokogással kísért résztvevők igazi részvéte mellett hantolták el Nagy Kálozi Sándort – a régi ref. temetőben – akiknek emlékéit szívébe zárta a város egész közönsége... Kivétel nélkül.”

Temetése a város, a testületek, hivatalok vezetői, tagjai, a gimnázium tanári kara, diákok, öregdiákok és a város lakói ezreinek részvételével ment végbe. A rendet a rendőrség tartotta fenn.

Nagy Kálozi Sándor haláláról külön is megemlékezett a KAC. Súlyos veszteség érte a kiváló tornatanár halálával. A KAC alapítója, kiváló játékos és „városunkban oly magas színvonalra emelkedett sportnak úttörője volt... Szívünk legmélyéből gyászoljuk.”

A KAC három mérközését – fekete gyászszalaggal jászotta és elhatározta, hogy évente Nagy Kálozi Sándor emlékversenyt fog rendezni, és vándor-serleget alapított.

A reál-gimnázium tornacsarnokában, 1931. március 21-én megalakult a „Kiskunhalasi Nagy Kálozi Sport Kör” Nagy Kálozi Sándor nevét véve fel. A sportnak minden ágában tevékeny működést fejtett ki, névadója szelleméhez híven. A 40-es évek második felében, osztozkodott a többi egyesület általános megszűntetésének sorsában, ez a sportéletben sokra hivatott, hézagpótló intézmény is.

A szomszéd Kiskunfélegyházán, Nagy Kálozi Sándor egyik volt tanítványára emlékezve, évente megrendezésre kerülő és Tulit Péterrel elnevezett atlétikai versenyit alapították, középiskolák egymásközi versenyi számára.

Szilády Áronról pedig kupát neveztek el, díjazásul sport-célokra.

Tulit Péternek nem jutna eszébe többre becsülni sportbeli érdemeit tanítómestere érdemeinél. Szilády Áron puritánsága pedig el nem viselne, hogy olyan érdemekért emeljék ki, amiről ő tudja azt legjobban, hogy az a kiemelős Nagy Kálozi Sándort illette. Egyedül ő!

Szinte hallani lehet Szilády Áron mennydörgő hangját, ahogyan tiltakozik Nagy Kálozi Sándor érdemeinek, emlékének holtánnyilvánítása és agyonhallgatása ellen, az ellen, ahogyan „örök nyugvóhelyéről”, minden emberi érzést megbortáncoló módon őt kihányták, a látvánnyal még a családjá tagjait is elűzve, még a közelből is.

Nagy Kálozi Sándor azon kevesek közt van a város több száz éves történetében, akikre emlékezni kellene, akiktől tanulni lehetne. Még az utódoknak is...

Tanár Úr! ... Tisztelettel jelentjük: együtt vannak és éreznek, akiket Te szeretted, tanítótól, akik szerettek Téged, akik a te tanításod, nevelésed nyomán vitték valamire az életben. Akik még élünk! Ez a pár sor legyen a mi áldásunk szétszórta poraidra, a te emlékedre!... **Nagy Szeder István**

Csapó István levele volt munkatársaihoz

Kezembe került *Csapó Istvánnak*, a KUNÉP volt igazgatójának a munkatársaihoz írott levele. Mivel úgy láttam, hogy ez a levél nem minden tanulság nélkül való, s a korszak, amiről szól hozzátartozik a város történetéhez, közöljük a levelet.

Mindenképpen elismerést érdemel a szándék, hogy egy volt vezető úgy látja helyesnek, el kell számolnia a múltjával, s erre nyíltan is hajlandó.

Az már egy más kérdés, hogy több évtizedes visszatekintéskor az emlékezet szelektív, s a következtetés szubjektív. Mindenesetre az ítéletet ez esetben is az idő mondja ki. Bizzuk hát rá!

A szerk.

Mindenki előtt ismert, hogy 23 év után, ez év december 11-ével távoztam a vállalattól. Távozási szándékomat a múlt év elején, 1990. február 7-én jelentettem be munkáltatómnak, a Vállalati Tanácsnak. Ezzel egyidőben kértem korengedményes nyugdíjaztatásomat.

Ebben a korban lévő vezető, – aki ad magára – akkor távozik, amikor úgy érzi, hogy még tudná folytatni. Bejelentésem időszakában csak körvonalazódtak az alapvető változások, de már akkor látható volt, hogy minden megújul, más módon kell dolgozni, más módon kell vezetni, mindent újból kell tanulni, szinte előről kell kezdeni. Úgy éreztem, hogy ez az óriási feladat koromnál fogva erőmet, egészségemet, talán képességeimet is meghaladja.

Több mint 30 évet vezető beosztásban dolgoztam, ez az idő számomra végig harcban telt el. Eltérően gondolkodtam, eltérően dolgoztam, mint a hasonló beosztásban lévő. A vállalat – mivel általában sikeresen működött – az utóbbi pár évet leszámítva (csúcsról a középmezőnybe kerültünk) – emiatt sok irigym, ellenségem lett. Félő volt, hogy ez kedvezőtlenül hat a vállalat dolgozóira is.

Párton kívüli voltam, amikor ki-neveztek, utána léptem be a pártba. (Története hosszú.) Pártfunkcióm soha nem volt, a tanács vb-nek sem voltam tagja. Tanácstag-ságom (26 év) korábbi keletű. Azon szűk csoportba tartozom, akinek volt önálló véleménye, s azt el is mondta. Nem kevés neheztelésben volt részem.

Életem visszaélésektől mentes. Nem korumpáltam, pedig lehetőségem bőven lett volna. Tisztakezű, becsületes embernek ismernek. Nem szerettek, nem is tartottam rá igényt. Az a vezető, akit szeretnek, az gyanús, de többségben elfogadják. Több éven keresztül magasabb keresetről mondtam le, helyetteseimmel együtt azért, hogy a dolgozók bérszínvonalra nagyobb mértékben növekedjen. Más vállalatok vezetői, dolgozói irigykedtek a vállalatnál lévő kereseti lehetőségek miatt.

A 80-as évek közepén, vége felé a kilátástalannak tűnő helyzetben, a szervezet alapvető átalakítására szántam el magam. Elképzeléseimet 1988. szeptemberében Balatongyörökről terjesztettem elő, 12-en lehettünk. Két szeszmentes napon jutottunk el odáig, hogy a koncepciót kidolgozzuk, mint sok egyéb esetben, ezt is elsőként az országban. Lelkes kollégáim tovább építették a koncepciót, felgyorsítását kérték az általam ütemezett időnek. Nem volt kockázatmentes kérdésük teljesítése, de vállaltam, tudtam hogy számíthatok rájuk. A dolgomban, hogy biztos legyenek, a VT-en titkos bizalmi szavazást kértem, – mint említettem nagy horderejű átalakításról volt szó – két ellenszavazattal a VT megerősített. 1989. elején még nem volt gyakori jelenség, hogy az igazgató maga ellen bizalmi szavazást kezdeményez. A három évre tervezett átalakítás másfél év alatt befejeződött, az új körülményeknek megfelelően a múlt év közepétől még folytatódott.

Nehez helyzetben van a magyar gazdaság, nehéz helyzetben vannak intézmények, a mezőgazdaság, az ipari üzemek, így a vállalat is. Mint minden vállalat, így a KUNÉP is átmeneti pénzügyi gondokkal küszködik. Várhatóan, a fentiekől függetlenül, mint mindig így ez évben is eredményesen zárja a vállalat az esztendőt. Köszönhető ez a vállalat összes jószándékú, mindig tettekre kész dolgozó állományának, a fizikai dolgozóknak, a vezetőknak, a fiatal és idősebb korosztály harmonikus egyetakarásának. Ez elég régen így van, tulajdonítható annak, hogy a dolgozók nagy része első munkahelyes a vállalatnál. A szakmunkások nagy része itt lett szakmunkássá, az értelmiségiek dolgozók itt kezdtek pályafutásukat, a KUNÉP eredményességének mindig ebben volt az ereje, kisebb-nagyobb nehézségeken ez vezette át a vállalatot.

Beleesés volt a komplikált megjelenésű házak miatt, ez élelmunkaigényes, magas minőségű követelményeket támasztott. Egy példa: az ÁMK-t adott időben bonyolultságánál fogva, más magyar építőipari vállalat el sem vállalta volna. Voltak is gondjaink ezen létesítményen, ez azonban tervezői hiányosságokra vezethető vissza.

Megjegyzésül dolgozóinknak azt mondom, ne hallgassanak a szóbeszédekre, mint mindenben, e tekintetben is korrekt módon jár-tam el. A vállalat vezetője voltam, nekem munkámban a vállalat érdekeit kellett képviselni, de soha

nem tévesztettem szem elől a város érdekeit.

A kiskunhalasi tanácscsal az utóbbi 10 évben nem volt felhőtlen a vállalat kapcsolata. Törekedni kell arra mindkét önkormányzattal, hogy kölcsönös előnyök alapján rendezett körülmények alakuljanak ki. Mindkét félnek ehhez alapvető érdeke fűződik. Vállalat dolgozóinak azért, hogy minél több munkát lakhelyükön végezhesse-nek, saját alkotásukban nap-, mint nap gyönyörködhesse-nek. Az építőipar – sajátos helyzeténél fogva – termékét nem szállítják el a városból és nem kerül elfogyasztásra sem.

Az önkormányzatoknak is érdekük fűződik a jól menedzselte, tökéletes vállalat működéséhez, egyrészt mivel a jó vállalat jobb adófizető, mint a gyengébb, – másrészt a jól kereső dolgozó elégedett polgár, a mai időkben ez sem közömbös. Az sem elhanyagolható kérdés, hogy egy erős vállalat a fel-felvirágzó időszakában a foglalkoztatási gondokat is tudja segíteni, dolgozók vásárlóerejével az egész város pezsdülését serkentethetik.

Nem vagyok próféta, sem látok, de meg vagyok győződve arról, hogy a KUNÉP, majd a KUNÉP RT – lehet más neve is – annak dolgozói kollektívája, ha egybe-marad, szép jövő előtt áll. Nem a régi értelemben, de a szakmában, legalábbis néhány évig. Egy-ségben az erő, még ha ez részekre tagozódva valósul is meg. A piaci mechanizmusban hittem mindig, más jövő el sem képzelhető, de jelen gazdasági helyzetben annak tökéletes kibontakozásához idő-re van szükség.

A kisiparosok jó üzleti érzéssel, megfelelő tőkével, néhányad magukkal máris bontogatták szárnyaikat, de azok se gondolnak több tucat, főleg 50-100 fő foglalkoztatására. Illyenre gondolni a mai piaci helyzetben tőke nélkül több mint kockázatos.

Elnézésüket kérem, nem akarom a bölcs öreg szerepét eljátszani, talán szerényebbnek ismertek, mint ahogy a soraimból kitűnik, egy biztos, vezetői munkámat, annak súlypontját mindig a dolgozókra helyeztem. A vállalati tervek készítését mindig a visszajáról kezdtük. A cél az volt a mindig érvényes szabályozás ismeretében, hogy mint juthatnak a dolgozók, a húzó vezetők a legmagasabb keresethez. Ezen belül voltak viszályok. A vezetői munka egyik legnehezebb része, a kereseti arányok (osztónzés, fizetésemelés, jutalmazás stb.) megállapítása. Csak egyre törekedtem – saját lelkiismeretemmel el tudjak számolni.

A 23 év alatt biztos, hogy sok hibát követtem el, anya nem szűl hibátlan embert, de a mérlegnek két oldala van. Gondolom nem maradhattam volna 23 évig, ha a mérleg negatív irányba húz. Bocssáskák meg tévedéseimet. Nem voltam basáskodó, sértegető típusú vezető. Véleményemet köntörfalazás nélkül, gondolataim szerint továbbítottam. A probléma megoldó, segítő szándékom ellenére – sokszor ki kellett mondanom a nemet. A megkülönböztetést, a protekciót nem tartottam járhatónak. Éppen ezért, ha valakit megbántottam, kérését nem teljesítettem, ezúton kérek elnézést, bocsánatot.

Az utóbbi időben sok terhet vállaltak át tőlem a közvetlen munkatársak, helyettesek, ezt külön is megköszönöm. Sorolhatnám, hogy mit kell még megköszönni, összegezem: köszönöm azt a lehetőséget, hogy 23 évig túrték rigó-jaimat és megadták ilyen hosszú időn keresztül, hogy vezetőjük lehettek.

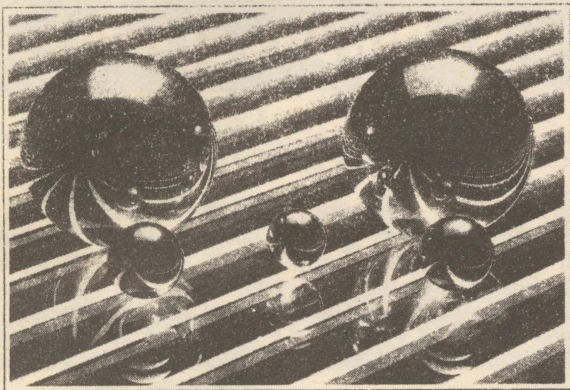
Kiemelten köszönöm korenged-ményes nyugdíjamat, ez ha csak forintokat jelent is személyenként, mégis a vállalat teljes kollektívájától kaptam.

Bejelentem, hogy a vállalatnál továbbiakban munkát nem kívánok vállalni, legfeljebb jelképeset, díjazásra igényt nem tartok. Igérem viszont, ha bárki úgy érzi, hogy tudok segítséget adni, tanácsot adni, szükség esetén a múltira emlékezni, mindenkinek önzetle-nül állok rendelkezésére.

Befejezésül minden dolgozó-nak, hozzátartozóiknak eredményes, hasznos munkát remélek. Mindenkinnek boldog új évet, egészségben eltöltött hosszú életet kívánok. Szívvelyes üdvözléssel:

Csapó István
volt igazgatójuk

NYITOTTAK VAGYUNK!

A Kiskunhalas, Kossuth u. 27. sz. alatti fiókban:

- devizaszámla-vezetést
- valutaváltást
- betétszámlakönyv-vezetést
- vállalati betétgyűjtést
- váltóleszámitolást
- folyószámla-vezetést végzünk.

A Postabank új fiókja kényelmes ügyintézészt kínál Önnek hétfőtől csütörtökig 8–14 óráig, pénteken 8–13 óráig tartó nyitvatartásával.

POSTA BANK

A BANK, AMELY IGAZÁN KÖZEL ÁLL ÖNHÖZ!

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság tajói, balotai, kunfehértói telepein lévő egyes

szülőültetvényeit nyilvános árverésen kívánja értékesíteni.

Az árverés ideje
1991. január 16. 9 óra.

Helye: Kunfehértó Kertészeti Főágazati ebédlő.

Az értékesítésre kerülő ültetvényekkel kapcsolatban részletes felvilágosítást ad Juhász Bálint főkertész a 22-844-es telefonon, illetve a helyszínen.

Nemzetközi gépjárművezető-képző és ADR szaktanfolyam indul Kiskunhalason

1991. január hónapban.

Jelentkezés és érdeklődés napközben a (77) 22-287, (77) 21-948, este a (77) 21-831-es telefonon.

ER AZTAN SZENZÁCIÓ

Bácsmege legnagyobb választéka
Közel 700-as lista!
Most 340 új filmmel bővült!
Keresse a műsorfüzetünket!
Legyen Ön is klubtagunk!
Már 100 Ft/év tagdíj mellett is

kölcsönözhet!
ITT biztos megtalálja!!!
JÖJJÖN!
NÉZZE, NÉZZÉK MEG! ÉRDEMES!

Küldetés:

- VICO filmek /valamennyi/ a kiadás szerint
- INTERVIDEO-VIDEA filmek válogatott
- DUNA filmek, válogatott
- HUNGAROVIDEÓ filmek válogatott
- SZÁLDO forró szex, válogatott
- HANGOLTA filmek, válogatott
- FOKUSZ forró szex, válogatott
- VIDEO 2000 forró szex valamennyi
- HELIKON filmek, válogatott
- MESS, IPJUSÁGI filmek, válogatott

KELLEMEK KARÁCSONYÁT és BOLDOG ÚJÉVET

Apróhirdetés

1991-ben Kiskunhalason is megkezdjük szobafestő, mázoló, tapétázó tevékenységünket. Ingyenes bútormozgatással és fóliatakarással. Megrendelésre teljes takarítással. Megrendelés napközben a 21-743-as telefonon, 18 óra után az Erdei Ferenc tér 4. fszt. 1. Soós Dezső.

Eladó 2 szobás, összkomfortos, gázfűtéses, parabola antennás földszinti, tehermentes kiskunhalasi lakás. Érdeklődni: naponta 17–20 óráig a (77) 22-923-as telefonon.

Eladó két család részére is alkalmas családiház Kiskunhalason a Hunyadi u. 6. sz. alatt. Érdeklődni a helyszínen.

A Szűts József Általános iskola vendégbéd főzését vállalja intézménynek vagy magánszemélyeknek (kb. 150 főre) elvitelre. Érdeklődni lehet a 21-522 telefonon.

Mazda 323-as kitűnő állapotban eladó. Kunfehértó, Szabadság tér 4.

80–120 kg közötti sertések eladók. Ha kell, feldolgozzuk! Kunfehértó, Szabadság tér 4.

Fehér, fekete pöttyös, nagytű kutya keresi gazdiját. Kiskunhalas, Kossuth u. 48.

Lada 1500-as DH-s frsz. fehér, kifogástalan állapotban eladó. Érdeklődni: Dr. Új Zoltán, Kiskunhalas, Vass Imre u. 2. T: (77) 22-938.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik drága édesanyánk

Szombati Imréné Fehér Ilona

temetésén résztvettek, fájdalomban osztoztak.

Gyászoló család

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik

Jórárt Mihály

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvételükkel fájdalomban enyhíteni igyekeztek.

Gyászoló család

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazon rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik

id. Ábrahám Imre

temetésén résztvettek, utolsó útjára elkísérték, jelenlétükkel, virágaikkal fájdalomban enyhíteni igyekeztek.

Gyászoló család

Köszönetet mondunk mindazon családtagoknak, barátoknak, munkatársaknak, ismerősöknek, akik

Dr. Hunyadi László

temetésén résztvettek, illetve részvételüket nyilvánították.

Gyászoló család

Falra hányt borsó

Azt mondják, hogy a sajtó hatalom. Ez így is van általában, hiszen tudjuk azt, hogy például a rendszerváltás gyors és sikeres megvalósításában az írott és az elektromos sajtó milyen pozitív szerepet töltött be, viszont azt is tudjuk, hogy a sajtóban nyilvánosság elé tárt problémák megoldása sok esetben késlekedik, vagy süket fülekre talál. Szélmalomharc... Falra hányt borsó... – szoktuk ilyenkor mondani.

Mint a Halasi Tükör tudósítója, a napokban számvetést készítettem, hogy az általam felvetett problémák közül vajon melyek azok, amelyek nem valósultak meg. A lista meglehetősen hosszúra sikeredett. Gondolom ilyen tapasztalatokkal nemcsak én rendelkezem, hanem mindazon tudósítótársaim is, akik figyelemmel kísérik a helyi közéletet, s az innen merített fonákaságokat, megoldható problémákat a nyilvánosság elé tárják azzal a szándékkal, hogy azok mielőbb megoldódjanak.

Nos, lássuk a megoldatlan problémákat, amelyek remélem előbb-utóbb vélhetően a közvélemény meglepődésére rendeződni fognak.

– Nem épült több gyermekjátszóter, s a meglévők igen sűrűn sűrűn állapota is tovább romlott.

– Tovább emelkedett viszont azon helyek száma, ahol legális keretek között (alkohol) szomját olthatja a munkában megfáradt polgár. (Emlékeztetőül: A hatvanas évek közepe óta ezen „szórakozóhelyek” száma megduplázódott, miközben a város lakóinak száma legfeljebb ha tíz százalékkal emelkedett.)

– Az előzőekből következik, hogy tartjuk világszűkületünket az alkoholfogyasztásban, s ezzel összefüggésben az öngyilkosságok területén is hasonló pozíciót töltünk be.

– Tovább tart az utcanévtáblák, házszámok körüli rendezetlenség. A közterületi elnevezések megváltoztatása nyomán remélhetőleg egységes utcanévtáblákat és házszámok táblákat kap a város, hogy végre nemcsak a helyi lakosok, de az idegenek is el tudjanak igazodni.

– „Jó útemben halad a Hősök ligetének és környékének tönkretétele” című cikkem megjelenése óta ugyan hivatalosan kiköltözött a KGST-piac, de a városunk ezen frekvenciált helyének módszeres tönkretétele továbbra is jó útemben halad. (szemetelés, fakivágás, parkrongálás.)

– A közterület felügyelet megszűnése óta általában fo-

kozódott a közterületek tönkretétele, a rendőrség a rendőrkapitány ígérete ellenére sem látja el a közterületek felügyeletével kapcsolatos feladatokat. Ez is a rendőrség identitásárával függ össze?

– Ugyancsak ezzel függ össze a tiltott helyeken parkoló gépkocsik ellen történő hatósági fellépések hiánya? Tessek csak megfigyelni, hogy mi folyik a Szilády Aron utcai éjjelnappal nyitvatartó bolt mellett, illetve az I. világháborús emlékmű előtt, továbbá a Bokányi D. utcai sétáló részére elzárt részen stb.!

– Sem a közületek, sem a lakosság nem tesz továbbra sem maradéktalanul eleget a járdák tisztítása, síktalanítása terén rájuk háruló kötelezettségeknek.

– A Hild-értes város hírnevéhez méltatlan elárúsító bódék újra és újra előkerülnek. „Az anti Hild-értes bódé esete” című cikkemben körülírt építészeti fértelen példát ismét zavartalanul árusít a Park Áruház melletti parkolóban. „Mélto társa” is van ugyanitt egy zöldesboltnak átalakított vontatható lakókocsi (?) képében.

– A halasi kiskertekben továbbra is jó a banántermés. – Nem kistermelők, hanem kereskedelmi engedély nélkül árusító személyek árulják a banánt az un. kispiacra. Valószínű, hogy a két állítás közül a második az igaz. Ekkor viszont ki kéri számon tőlük a kereskedelmi engedélyt? Így van ez más hatósági engedélyhez kötött tevékenységek esetén is?

– Mikor zárul már le a sósói telekügy? A teljesség igénye nélkül ezek az általam az elmúlt egy-másfél év alatt felvetett problémák, amelyekben nem történt semmilyen intézkedés, vagy azok a felvetést követő intézkedések óta újra-termelődték.

Azért egy pozitív dolgot feltétlenül e helyen meg kell említeni. Másfél évvel ezelőtti cikket írtam a városunkban „ideiglenes jelleggel” állomásos szovjet páncélosalakulat által okozott környezeti károkról. A cikk megírásakor bevallom, hogy nem reméltem azt, hogy a cikkem nyilvánoságot is kap. A szerkesztő bátorságát is dicsérendő (gondoljunk csak bele, akkor még igencsak működött a városi pártbizottság sajtóirányítása) a cikk megjelent. Ki hitte volna akkor, hogy lassan-lassan már az utolsó vendégnek is búcsút inthetünk? Csak így teljesülnének az egyéb óhajaink is...

–kocsis-

GÁSÓTLOZÚT

Tűzoltó autó áll a halasi főtéren. A rendszáma YH-06-68. A kocsi elején felirat: GÁSÓTLOZÚT. Igaz, nem így, hanem tűkörirással. Ugy, ahogy Leonardó da Vinci írta jegyzetét.

Megkérdézem a kocsi elejére a TŰZOLTÓSÁG szót? – Miért írták tűkörirással a kocsi elejére a TŰZOLTÓSÁG szót? – Azért, mert ha egy olyan autós után száguldosunk, aki teljesen süket, legalább a visszapillantó tükréből el tudja olvasni, hogy tűzoltók vagyunk és félreáll az útból. – Tényleg jó ötlet – mondom – de mi van akkor, ha az a bizonyos autózvezető nemcsak süket, hanem vak is? Lévay Kálmán

Egy segélykoncert margójára

Nekem az utóbbi két hétben kétszer szorult el a torokom. Először akkor, amikor Fodor Pistikét a zenekari próbán édesanyja kezében megpillantottam. Másodszor pedig a segélykoncerten mikor Pistit ismét megpillantottam. Tágra nyílt szemekkel apja kezében próbálta felfogni a sok különös figurát a Start Éteremben, akik érte, életéért hozták el gyűrött százforintosait.

Ki tudja hányadik alkalommal jöttek össze a halasi zenészek, hogy valamilyen célért, vagy éppen egy gyermek életéért adjanak jótékonyági koncertet. Még soha nem fordult elő, hogy valaki nem jött volna el, vagy éppen családi és más elfoglaltságára hivatkozva kimaradt a „buliból”. Jó társaság ez, bár a zenekarok közötti rivalizálás nem éppen újkeletű, de ilyenkor félreletesnek minden keserűséget. Mondom, jó csapat ez.

Emlékszem egyszer teljesen függetlenül a „központi szervezéstől”, különösebb instrukciók nélkül szeretünk volna egy jótékonyági koncertet adni a gyermekfalu javára. Csak úgy kaphattunk fellépési lehetőséget, hogy a koncert bevételének a felét felajánljuk az éppen soros „Világifjúsági Találkozó” javára. Kisebb zűrzavar támadt a sorainkban, de nem volt mit tenni, akkor még a KISZ volt az úr. Az ilyen nagy találkozón meg hogyan festett volna egy mindig is külön figura, hát nem volt benne részünk.

Megszámlálhatatlan ingyenkoncert fémjelzte a halasi kezdő zenészek mindig is rögzös útját.

Egyszóval jó csapat ez. Nekem az a legfurcsább ebben a dologban, hogy mostanában valahogy elfelejtettek adakozni. Mert nem csak a zenészeknek kellene megmozdulni ilyenkor, hanem jóllehet az egész városnak. A köz-

szemlére kitett perselyekben alig van valami. Akinek nincs pénzre rá, ne adakozzon, de ha valaki teheti adja oda azt, ami tőle telik.

Régebben, még a „Nagy Időkben” a társadalmi aktivitások pillanatok alatt összedektek több tízezer forintot, ha arról volt szó, hogy kell a Nemzeti javára, kell Vietnámnak, Chilének, Nicaraguának. Ja, hogy kötelező volt? Hogy ettől függött az előléptetés, az órabéremelés vagy a szakszervezeti üdülés? Volt ilyen is.

Hol vannak hát ezek a kérések? Hol vannak a nagy társadalmi szervezetek? Tényleg nem tudunk megenni nélkülük? Ha soha más, legalább ilyenkor mozduljanak meg, ha egy életről van szó!

Hol vannak a nagy intézmények, akik régen azonnal felajánlották segítségüket, ha valahol ez a csórozó zenészcsoport a köz javára ingyen és bérmentve akart játszani? Nincs már oklevél, plectrum vagy éppen elvtársi köszönöm-jutalom. Maradt a szürke, a közömbösség a valódi, szép cél iránt.

Nagyon szép összeg jött össze a Start Éteremben. Igaz, valamennyi résztvevő, de még a Startgazda is mindenről lemondott Fodor Pistike javára. Nem sok, de nem is kevés a hatvanezer forint. Ha hozzáteszem, hogy ezért negyven ember dolgozott, szép summa, még munkabérek is.

Fogadd Pisti olyan szeretettel, mint amilyen a WAX, az Ozirisz, a Panel és a Gold Timers adta. Olyan odaadással, mint ahogy ezt a koncertet a Gózon István Művelődési Központ, a Start Éterem a diszkós Kórá, valamint Csorvási Zoli és Németh László szervezte. És ez felér egy fél gyógyulással.

—nyil—

Ki van a sarokban?

A Halasi Tükör karácsony előtti számában a T. társszerkesztő úr (és társai) úgy gondolták, hogy a véletlen egy nem várt ajándékkal lepte meg az újságot, — egy nyugdíjas hölgy elmarasztalás nyilatkozat az SZDSZ fenyőfa akciójáról.

No, itt a rég várt ajándék, most aztán kikészítjük az SZDSZ-t polgármesterestől mindenestől. Kapva kapott az alkalmon három, — az SZDSZ szimpátiával aligha gyanúsítható újságíró aki elindult a forró nyomon kideríteni az „igazságot”.

De nemcsak kiderítették, már ki is osztották a megjelent kis remekükben amely ugyan-ezen rovatban szerepelt, a társszerkesztő, Hámori Zoltán által jegyezve.

Folyt a könnyű, ironizált és fél füllel hallott a társszerkesztő úr, — csak az nem tudjuk, hogy mi a fenének mentek ki hárman hat füllel az „elkövetés színhelyére”. Nem tudunk másra gondolni, mint arra, hogy a felesleges öt fület bedugják vattával, hogy a koncepcióba nem illő részleteket ne hallják meg. Pedig az igazság többnyire a részletekben lakozik. Kiegészítendő a tényeket, most leírjuk, hogy mit nem hallott az a felesleges öt füle, de ez ne zavarja Önt, (Önök) éppen elég galibát okoz még Önnek az a fél füle is. Az a fél füle kevés volt arra, hogy pontosan idézze a riport dialógusait, ezt nem kérjük számon, — felejtjük el.

Hogy a nyugdíjas szó jelzőkkel jövedelmi kategóriát is jelölhet? — Nem mi találtuk ki. Hogy a szegénység nyelvtanilag fokozhatóvá vált? — Nem a mi bűnünk. Mi csak annyit akartunk, — az akciót többi bonnyolójával együtt, — hogy a legszegényebb kisnyugdíjas réteg ingyen fenyőfához jusson, — hogy a karácsonyfa jelezze otthonunkban, hogy ezernyi ellenkező tapasztalatuk ellenére él még az emberekben a jószándék, a szeretet. Megkövet-

jük a nyugdíjas hölgyet, aki talán mindkét fél nem megfelelő körülmények között az ominózus esetben nem ilyen érzésekkel töltötte karácsonyát. Csak kérhetjük, hogy bocsáson meg nekünk a történetért, és ha első indulatai csillapultak, akkor próbáljon arra gondolni, hogy még vannak nála szerencsétlenebb sorsúak is. Az az öt füle azt is hallhatta volna, hogy polgármesterünk (az a toleráns és nagyvonalú ember) éppen Hollandiában volt azon a héten, így nem volt alkalma gyakorolni említett jó tulajdonságait. Hogy, hogyan került mégis a képbe? Hát ő is SZDSZ-es.

Az érzelmi hurok pengetésétől is eltekintünk, pedig higyjék el torokszorító jeleneteknek voltunk tanúi, amíg elfogyott az az ezer darab fenyőfa. 999 nyugdíjasnak biztosan szereztünk némi boldogságot, mi pedig jó szívvel tettük amit tettünk. Itt köszönjük meg a társszerkesztőink, az Éjjel-Nappal és a Hun-Astra kft-k és a Kefag által nyújtott lehetőséget az akcióra. Persze egyikőnk sem a jó sajtó miatt csinálta, — de a rosszért végképp nem.

Bravúros lelemény kellett ahhoz, hogy egy talán felesleges j. betű, és egyetlen reklamáció után az egész akciót így minősítse a T. társszerkesztő úr (és társai).

A főszerkesztő úrnak pedig azt tanácsolhatjuk, hogy munkatársaitól bátran követelje meg mind a két füle használatát, ha már a köztük lévőre nem olyan igényes.

SZDSZ
Halasi Szervezete

Ki van a sarokban?

Köszönöm az SZDSZ halasi szervezetének véleményét. Sokat segítettek abban, hogy végre belássam, most is az a helyzet: azt kell dicsérni, akit illetik, és azt kell szidni, akit nem célszerű dicsérni.

De nem tehetek immár arról, hogy az újságíróknak (még ha társszerkesztő is) nem az a dolga, hogy szimpatizáljon, hanem hogy tájékoztasson. Mi-hozzánk a szerkesztőségbe nem 999, hanem egy nyugdíjas jött be, és ő azt mondta, amit.

Hogy a szervezők elnézést kértek a szóban forgó hölgytől, az szerintem azt bizonyítja, hogy igazat írtam. Mert ha nem így van, akkor miért a bocsánat?

Azt meg végképp nem értem, hogy most az én megjelent cikkemmel vitatkoznak, vagy azaz, hogy mikor hány újságíró kinézett (kétfülvű) ember jelent meg a főtérre. Ha egy se ment volna oda, a helyzet ugyanaz lenne: sok jószándék, kevés bölcsesség a szervezésben.

Ami pedig a két füle között elterülő testrészemre illeti, azt én arra szoktam használni, hogy gondolkodjam. Például azon, hogy miként lehet elérni a fogalmazásban azt a fajta primitív sértést, amit a fenti levél tróinak nem sikerült.

Hámori Zoltán

Kulturális ajánlat

Filmszínház

1991. január 4-én este: Jézus (életrajzi).

5-én délután: Szaffi (rajz), este: Jézus (életrajzi).

6-án délután: Szaffi (rajz), este: Rövidzárlat 2. (vígjáték).

7-én este: Rövidzárlat (vígjáték).

8-9-én este: Testőrbőrben (krimi).

10-11-én este: Dick Tracy (bűnügyi).

Gózon István
Művelődési Központ

Január 5-6-án 10 órakor: Metamorfózis masszázs tanfolyam.

Helyőrségi Klub

Január 7-én 18 órakor a Filmklub bérletes előadása. Dankó Pista (1940.)

HÍRTÜKÖR

A Levi Strauss kiskunhalasi telephelyén az elmúlt évben elérték az egymillió darabos teljesítményt. Talán ennek is köszönhető, hogy a világcég a halasi dolgozóinak, az 1990-es év utolsó munkanapján 20%-os béremelést jelentett be.

Felhívás! Dr. Szabó Erika Bács-Kiskun megyei (SZDSZ) országgyűlési képviselő 1991. január 11-én pénteken 15-18 óráig fogadóórát tart Kiskunhalason a Polgármesteri Hivatal 103 számú szobájában, melyre minden érdeklődőt szeretettel vár.

Nyugdíjasok tisztújító közgyűlése. A fegyveres erők Kiskunhalason élő nyugdíjasainak „Kuruc Vitézek Nyugalománnyal Egyesülete” megtartotta tisztújító közgyűlését. A vezetőség elnökének választotta dr. Szabó Gábert.

A közgyűlésen sok szó esett az érdekvédelmi munkáról is. Szükségesnek tartják a helyi nyugdíjas érdekvédelem létrehozását. Támogatják több párt azon igényét, hogy az országos érdekegyeztető tanácsokhoz hasonló — az önkormányzat szintjén — tehát Kiskunhalason is szerveződjék meg az egyeztető tanács. Szeretnék ha a volt munkaadók, a szakszervezetek és az önkormányzat partnernek tekintnék a kiskunhalasi nyugdíjas egyesületeket, klubokat.

Rendőrségi hírek

Bűntető eljárás
van folyamatban...

— csalás elkövetése miatt Koprovics Rade jugoszláv állampolgár ellen, aki a rendelkezésre álló adatok szerint szeptember hónapban apróbb személyes tárgyait visszahagyva fizetés nélkül távozott a Csipke Hotelből és a 24424.- Ft-os számláját nem egyenlítette ki.

— lopás elkövetése miatt fk. P. Szilvia kiskőrösi lakos ellen, aki P. Miloszlav halasi lakos lakásából 1 db bőrdzsekit lopott el.

— lopás elkövetése miatt Harmath László Harkatóny, Harka 12. szám, Vigh Tiborné Kiskunhalas, Vörösmarty utca 8. szám, Kollár Ferenc Balotaszállás, II. ker. 80. szám alatti lakosok ellen, akik D. Mik-

lós kiskunhalasi lakos személygépkocsijából benzint szívtak le.

— lopás elkövetése miatt Oláh Attila Szeged, Lugas u. 4. sz. és Szekszárd Antal Szeged, Csó u. 4/a. sz. alatti lakosok ellen, akik a Halasi Áruházból 1 db Elta típusú 16600 Ft-os rádiós-magnót loptak el.

Ismeretlen
az a tettes, aki...

— ellopta K. István kiskunhalasi lakos lakásának udvarából a pörkölövel felszerelt pb. gázipalackot.

— megrongálta P. József kiskunhalasi lakos Kiskunhalas Kmeth S. u. és Széchenyi u. kereszteződésénél lévő lakókocsiját, azzal kb. 8000 Ft kárt okozott a sértettnek.

F. B.

SAROKBA SZORÍTVA

Ez már rendszerváltás!?

A városi tanács helyi költségvetési üzemére mindent lehet mondani, kivéve azt, hogy elhanyagolja, félvállról veszi a szemétszállítást.

A cég kocsijai — a kukás napokon — óramű pontossággal megjelennek a porták előtt és elviszik a háztartási és egyéb hulladékot. Kivétel azért természetesen olykor adódik. Például, ha a teljesítés időpontja munkaszüneti napra esik, akkor (de csak akkor) elmarad a begyűjtés. Ez érthető is, elvégre az ünnep az a kukásoknak is ünnep. Hogy a tartályt — ez esetben — miért nem az ominózus ünnepet megelőző napon, esetleg közvetlen utána ürítik? Miért csak a következő héten kerül rá sor?

Bizonyára munkaszervezési okokból, ami a jónévű szolgáltató belső ügye (volt). De lám mit tesz (tett) a rendszerváltás. A belső ügyek immáron közügyekké válnak, váltak. A múlt év december 27-én csütörtökön az alsó-

városiak szemétszája is elélt a csodálkozástól. Kora reggel — nagy csörömpöléssel — megjelent (az egyébként szerdán esedékes) kukásautó és egyre-másra billegette, rázta magába a roskadásig telt szemetes edényeket. Am persze csak azokat, amelyeket a gazdáik lélekszakadva — időben — ki tudtak penderíteni a kapuk elébe. A többiek hoppon, pontosabban telve maradtak.

Nos hát felmerülhet a kérdés: ennyire tanulják, lassúak, régi beidegződésűek lennének a nevezett városrész lakói? Netán a változások tempója olyan eszeveszetten gyors, hogy nem tudnak vele lépést tartani? Lehet ez is, lehet az is. Egy biztos: az emberek még a legmerészebb álmaikban sem gondolhatják, hogy a rendszerváltás érezhető jeleit először éppen a szemétszállítás másságában tapasztalják meg.

K. P.